

အောင်လေး(အညတရ)

သိုင်းနုတ်ဘုရားသိမ်းငှက်အရှင်

အပိုင်း(၁)

သိမ်းငှက်အရှင်ရဲငယ်ဘဝ

"သခင်လေး ... ဟန် ကြွချီတော်မူလာပါပြီ ... "

"ဒူ ဒူ ... "

သခင်လေးကို အရိုအသေပေးကြ။

ဒါကတော့ ဝမ်ချောင်မြို့က မြို့စားချောင်ဟန်ရဲ့ သားတော်သခင်လေး ဟန်ကျင့် ဖြစ်ပါတယ်။ ဝမ်ချောင်မြို့က မြို့စားမင်း ချောင်ဟန်က ဂုဏ် သတင်း ကျော်စောလှသည်။ တိုင်းပြည်ကို ငြိမ်ဝပ်ပိပြားစွာ အုပ်ချုပ် သောကြောင့် သူခိုး၊ လူဆိုး၊ သူပုန်များ ဖိန့်ဖိန့်တုန်အောင် ကြောက်ကြ သည်။ ထို့အပြင် မြို့စားမင်းချောင်ဟန်ရဲ့ သိမ်းငှက်နန်းတော်ကလည်း နာမည်ကြီးလှသည်။ သိမ်းငှက်နန်းတော်တွင် အဆင့်မြင့် သိုင်းပညာရှင် များ ရှိကြသည်။ ထိုထဲတွင် အဆင့်အမြင့်ဆုံး သိုင်းပညာရှင်မှာ မြို့စားမင်း ချောင်ဟန်ရဲ့ သားတော် သိမ်းငှက်အရှင်(ခေါ်) သခင်လေးဟန်ကျင့် ဖြစ်ပါ တယ်။

မြို့စားမင်းချောင်ဟန်က သူ၏သားတော်အား သိမ်းငှက်နန်းတော်အား ပေးထားခြင်းဖြစ်သည်။ ဒါကြောင့်လည်း သိမ်းငှက်အရှင်ဟု ခေါ်တွင်ခြင်း ဖြစ်သည်။ သိမ်းငှက်နန်းတော်တွင် အဆင့်မြင့် သိုင်းသမားများအပြင် ကိုယ်ရံတော်ခုနစ်ပါးနှင့် သိမ်းငှက်အရှင်ရဲ့ ညာလက်ရုံးနှင့် ဘယ်လက်ရုံး နှစ်ယောက်ရှိလေသည်။ ယခုညီလာခံမှာတော့ မြို့စားမင်း ချောင်ဟန်က သူ၏သားတော်အား

"သားတော် ... သားတော်ကို အခုလိုခေါ်လိုက်တာက ခမည်းတော် အကူအညီတောင်းစရာ ရှိလို့ကွဲ့... "

"ဟုတ်ကဲ့ ... ပြောပါ ခမည်းတော် သားတော်ကူညီပါ့မယ်"

"ဒီလိုကွဲ့ ... ခမည်းတော်ရဲ့ မိတ်ဆွေဝမ်းကျင့်က သူ့ရဲ့မြို့တော်ကို လာလည် ဖို့အတွက် ဖိတ်ကြားထားတယ်။ အခုရက်အတွင်း ခမည်းတော် မသွားနိုင် သေးတဲ့အတွက် သားတော်က သူ့ဆီသွားပြီး ပြောထားပေးပါ"

"ကောင်းပါပြီ ခမည်းတော် ... ကျွန်တော် သွားပြောပေးထားပါ့မယ် ... "

"အေးကွယ် ... သားတော်ကို ကျေးဇူးတင်ပါတယ်"

"ရပါတယ် ... ခမည်းတော် သားတော်နဲ့ ခမည်းတော်ကြားထဲမှာ အဲဒါ တွေမလိုပါဘူး"

"အခုလိုကြားရတာ ဝမ်းသာပါတယ်ကွယ် ... "

"ဟုတ်ကဲ့ ... ခမည်းတော်။ ဒါဆိုရင် သားတော် ဒီနေ့ပဲ ဝတ်ရုံနက် ညီနောင်ကို ခေါ်ပြီးတော့ ဆန်မြို့တော်ကို သွားလိုက်ပါ့မယ်"

"ကောင်းပါပြီကွယ် ... "

သိမ်းငှက်နန်းတော်ထဲကနေ သာမန်အဝတ်အစားများကို ဝတ်ဆင်ထား သည့် လူသုံးယောက် ထွက်လာလေ၏။ သူတို့၏ခြေလှမ်းများက ဆန် မြို့တော်ဘက်သို့ ဦးတည်သွားနေလေ၏။ သူတို့ကလည်း သိမ်းငှက် အရှင်(ခေါ်) သခင်လေးဟန်ကျင့်နှင့် သူ့ရဲ့ဘယ်လက်ရုံးနဲ့ ညာလက်ရုံးများ ဖြစ်သည့် ဝတ်ရုံနက် ညီနောင်တို့ပင် ဖြစ်သည်။

"သခင်လေး ... အခုလိုအဝတ်အစားတွေနဲ့ ဘာလို့သွားရတာလဲ"

"အခုလိုအဝတ်အစားနဲ့မှ ပိုပြီးလွတ်လပ်တာကွ ...။ စကားမများကြနဲ့ ဆန်မြို့တော်ကို အမြန်ရောက်ဖို့ အရေးကြီးတယ်"

"ဟုတ်ကဲ့ပါ ... သခင်လေး"

ဟန်ကျင့်တို့လည်း ဆန်မြို့တော်ကို မနားတမ်း ခရီးတက်တာ ညနေမှ ရောက်လေ၏။ ဟန်ကျင့်တို့လည်း မြို့ထဲသို့ဝင်ကာ ဝမ်ကျင့်ရဲနန်းတော်ကို လိုက်ရှာလေ၏။ ထိုအချိန်တွင်

"တပ်မှူးကြီးကောင်းဆုံ ... ကြွချီတော်မူလာပါပြီ"

"အကုန်လုံး လမ်းဖယ်ပေးကြပါ"

ဟန်ကျင့်တို့လည်း အခြားသူများနှင့်ရောကာ လမ်းဖယ်ပေးလိုက်ကြ သည်။ မကြာမီ မြင်းအဖြူရောင်ကြီးအား စီးလာသော တပ်မှူးကြီးကောင်း ဆုံကို တွေ့ရလေ၏။

ထိုအချိန်မှာ အဘိုးအိုတစ်ဦးမှ လမ်းပေါ်တွင် မဖယ်ပေးပဲ အိပ်ပျော်နေ လေ၏။ ထိုအခါ တပ်မှူးကြီးကောင်းဆုံရဲ့ သက်တော်စောင့် ဖြစ်ပုံရသည့်လူ က အဘိုးအိုအား ရိုက်နှက်လေ၏။ လူလယ်ခေါင်မှာ ရိုက်နှက်ခံနေရသော အဘိုးအိုအား မကြည့်ရက်တော့ပဲ ဝင်ပြောလေ၏။

"ဟေ့လူ ... ခင်ဗျားက ကိုယ့်အဖေအရွယ်လောက် ရှိတဲ့လူကို ရိုက်နှက်နေ တာ တော်သင့်ပြီ။ သူလည်း မသိလို့နေမှာပါ"

"ဟေ့ကောင် ... မင်းဝင်မပါနဲ့ ကိုယ်ဘာသာကိုယ်နေ ကိုယ့်အသက်ကို နှမြောရင်တော့ ပါးစပ်ကိုပိတ်ထားစမ်း"

"ခင်းဗျား အဘိုးအိုကို ရိုက်နှက်နေတာ မရပ်မချင်း ထွက်မသွားနိုင်ဘူး"

"ဒီကောင်တော်တော် ခေါင်းမာတာပဲ"

"ကဲ ... ကိုယ်ရံတော်တွေပါးစပ်နဲ့ အာချောင်နေတဲ့ ဒီကောင့်ကိုခုတ် ကွာ"

ကိုယ်ရံတော်တွေကလည်း ဟန်ကျင့်ကို ဝိုင်းဝန်း တိုက်ခိုက်ကြလေ၏။

"ချမ်း ... ချမ်း ... အား"

"ဝှစ် ... ဝှစ် ဒုတ်"

"အားး အားး"

ဟန်ကျင့်ကလည်း အဆင့်မြင့် သိုင်းသမားပီပီ တစ်ဖက်ရန်သူအား အချိန် ခဏလေးမှာပဲ ရှင်းလင်းနိုင်ခဲ့လေ၏။ ကျန်တဲ့ကိုယ်ရံတော်ကလည်း ဟန် ကျင့်ရဲ့ တိုက်ခိုက်ပုံကိုကြည့်ပြီး အဆင့်မြင့်သိုင်းသမား ဖြစ်ကြောင်း ကောက်ချက် ချလိုက်လေ၏။

ကိုယ်ရံတော်ကလည်း ဟန်ကျင့်အား ဓားဖြင့်ခုတ်လေ၏။ ဟန်ကျင့်က လည်း ကိုယ်ရံတော်ရဲ့ဓားကွက်တွေကို ရှောင်ကာ ပြန်လည် တိုက်ခိုက် လေ၏။ ကိုယ်ရံတော်ကလည်း ဟန်ကျင့်ရဲ့တိုက်ခိုက်မှုကြောင့် မြေပြင်ပေါ် တွင် လူးလှိမ့်နေလေ၏။ ခဏကြာတော့ လူးလှိမ့်နေရာမှထကာ ဟန်ကျင့် အား ငရဲမီးဓားသိုင်းနဲ့ တိုက်ခိုက်လေ၏။

"ငါ့ရဲ့ ... အမြင့်ဆုံးသိုင်း ငရဲမီးဓားသိုင်းကို ယှဉ်ကြည့်စမ်း"

ကိုယ်ရံတော်ကလည်း ငရဲမီးတောက်များအား လွှတ်လေ၏။ ဟန်ကျင့်က သမုဒ္ဒရာဓားသိုင်းနဲ့ ပြန်လည်တိုက်ခိုက်လေ၏။

ခဏကြာတော့ ကိုယ်ရံတော်ဘက်က အရေးနိမ့်လာလေ၏။ ဟန်ကျင့် လည်း စိတ်မရှည်တာကြောင့် သူ့ရဲ့အတွင်းအားနဲ့ ဆောင့်တွန်းလိုက် လေ၏။ ကိုယ်ရံတော်လည်း ဟန်ကျင့်ရဲ့အတွင်းအားကြောင့် အဝေးသို့ လွင့်စဉ်သွားကာ သွေးများအန်နေလေ၏။

ပြီးမှဟန်ကျင့်အား ကြည့်ပြီး

"ဒါ ... ဒါ ... နေမင်းစကြာ အတွင်းအားပဲ။ မင်းက ဘယ်သူလဲ"

ဘာလို့ နေမင်းစကြာအတွင်းအား မင်းမှာရှိနေရတာလဲ။

ကိုယ်ရံတော်စကားပင် မဆုံးသေး ကောင်းကင်မှ သိမ်းငှက်တစ်ကောင်
ဆင်းလာပြီး ဟန်ကျင့်ရဲ့ပခုံးပေါ်ကို လာနားလေ၏။ ဟန်ကျင့်လည်း သူ၏
သိမ်းငှက် ရောက်လာသည့်အတွက် သူ၏ခမည်းတော် ခိုင်းထားတဲ့ ကိစ္စကို
သတိရသွားလေ၏။

ထို့နောက် ကိုယ်ရံတော်အား

"မိတ်ဆွေကြီးရေ အခုတော့ နာမည်မသိချင်ပါနဲ့ဦး။ နောက်တစ်ခါ ဆုံ
တော့မှပဲ ပြောပြတော့မယ်။ အခုတော့ကိစ္စလေးရှိလို့ သွားခွင့်ပြုပါဦး"

ဟန်ကျင့်လည်း ထိုသို့ပြောပြီး ကိုယ်ဖော့ကာ အရှေ့ဘက်သို့ ထွက်သွား
လေ၏။ သူ၏အနောက်မှ အဝတ်အနက် ဝတ်ဆင်ထားသော လူနှစ်ယောက်
လည်း လိုက်ပါသွားလေ၏။

ထိုအခြင်းအရာကိုမြင်သော တပ်မှူးကြီးကောင်းဆုံက ခေါင်းကို တ
ဆတ်ဆတ် ညှိတ်နေလေ၏။
